

Περιβαλλοντική εργασία 7^{ου} Γυμνασίου Λάρισας

ΛΑΡΙΣΑ... η πόλη μας

ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ... η γειτονία μας

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Σχολείο : 7^ο Γυμνάσιο Λάρισας
Διεύθυνση : Σικελιανού & Κάρλας 41336 Λάρισα
Τηλέφωνο : 041 - 571737
Όνομα Διευθυντή : Γιαννούλας Κων/νος

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ:

Τσιοβαρίδου	Θεανώ	ΠΕ 5 Γαλλικών – Υποδιευθύντρια
Χουρμουζιάδου	Δέσποινα	ΠΕ 5 Γαλλικών
Κακκάβα	Στέλλα	ΠΕ 8 Καλλιτεχνικών
Χολέβα	Ελένη	ΠΕ 16 Μουσικής

ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΑΞΗΣ Γ΄:

Γκοτσίδου Παρασκευή
Γκουγκουλή Ευαγγελία
Γκουντάρας Ιωάννης
Δαλακούρα Ειρήνη
Δαλακούρας Αποστόλης
Δημητρίου Κωνσταντίνα
Δήμου Μαρία
Εξάρχου Αλεξία
Ζησίμου Βασιλική
Κακαλιάγκας Γεώργιος
Καρατέγος Γεώργιος
Καρλιάμπα Ελένη
Κατσίκια Ευαγγελία
Κρικώνη Ειρήνη
Κοτρώτσιου Μαρία
Λουκά Φωτεινή
Μαλάκου Δημήτρα
Μαλλιώρα Χριστίνα
Μάνθου Ελένη
Μυλωνά Βασιλική
Νεμπεγλέρα Ζωή
Πάγγου Μαρία
Παπαδήμου Αντωνία
Παπακώστα Αθανασία
Παπαλέξη Ευγενία
Σακκομήτρου Ευδοκία
Σφήκα Χριστίνα
Τσιάρα Αικατερίνη
Τσιντσιράκος Οδυσσέας

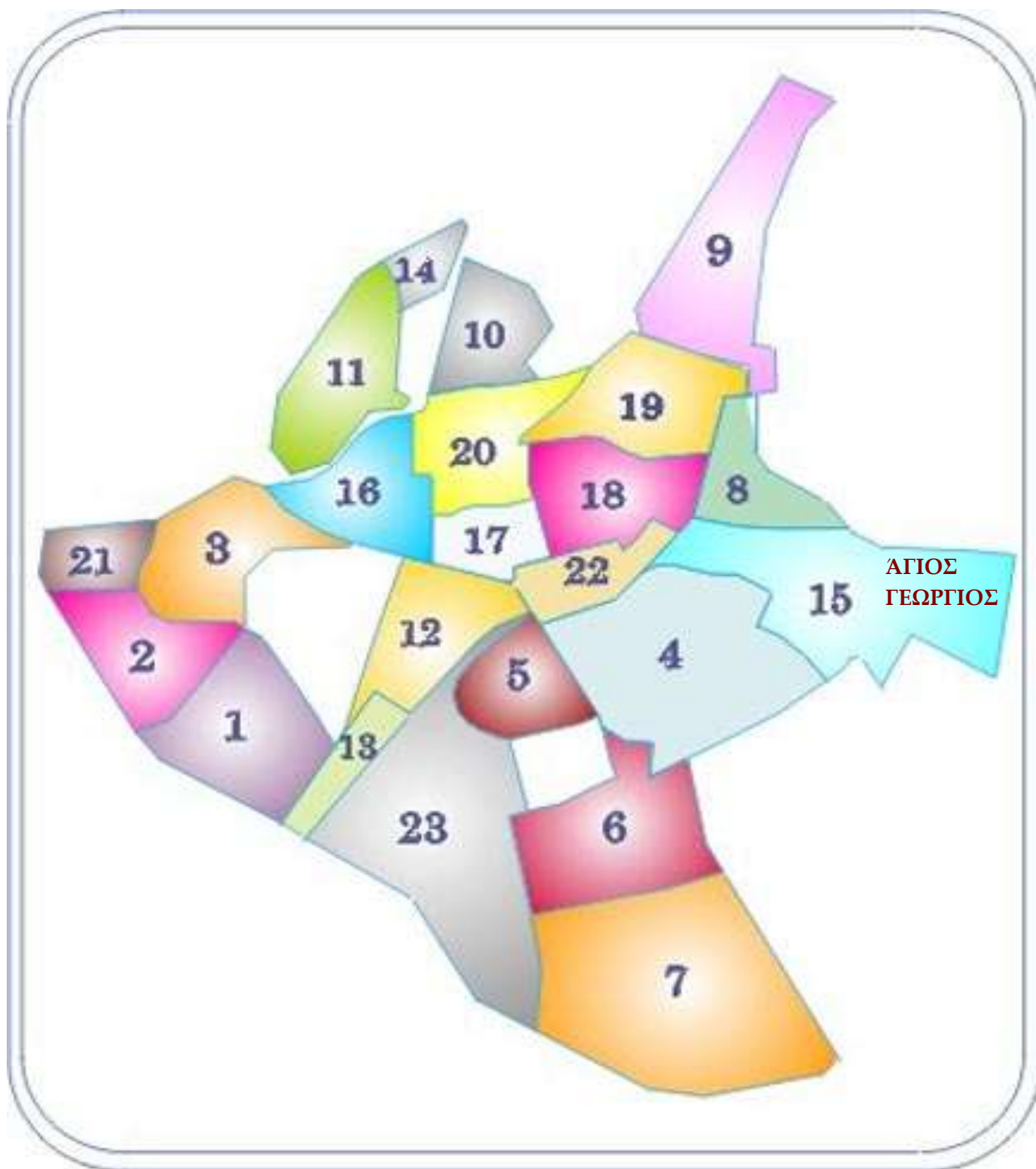
ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΑΞΗΣ Β΄:

Αγά Νικολέτα
Αλεξίου Χρύσα
Βαλώζου Αγγελική
Δέλλη Ευαγγελία
Δημοπούλου Ζωή
Κατσίκια Χριστίνα
Κελεσίδου Αθανασία
Κοσκινιώτης Αθανάσιος
Κωσταρέλου Στέλλα
Μαγαλιού Σοφία
Μάνθου Θεοδώρα
Μπατρακούλης Νικόλαος
Νικολή Ανθή
Παπαλέξη Σπυριδούλα
Παύλου Ιωάννα
Σπύρου Βασιλική
Σπύρου Θωμαή
Τούλιου Ευγενία
Τσιακάλου Μαρία Ελένη
Τσινή Νικολέτα

ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΑΞΗΣ Α΄:

Κακαλιάγκας Ελευθέριος
Μπατάλα Δημήτρα
Αργατσοπούλου Αριάδνη
Δαλακούρα Ιωάννα
Μπάνου Σπυριδούλα
Ρίζου Μαρία

ΟΙ ΣΥΝΟΙΚΙΕΣ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

1. Νεάπολη
2. Λειβαδάκι
3. Φιλιππούπολη
4. Χαραυγή
5. Ανθούπολη
6. Πυροβολικά
7. Αβέρωφ
8. Λαχανόκηποι

9. Νέα Σμύρνη
10. Αμπελόκηποι
11. Ιπποκράτης
12. Νεράϊδα
13. Ηπειρώτικα
14. Παπασταύρου
15. Άγιος Γεώργιος
16. Άγιος Αθανάσιος

17. Άγιος Νικόλαος
18. Άγιος Κωνσταντίνος
19. 40 Μαρτύρων
20. Άγιος Αχίλλειος
21. Άγιος Θωμάς
22. Σταθμός
23. Νέα Πολιτεία

ΟΡΙΟΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΙΚΙΑΣ: ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Η συνοικία μας, είναι μια από τις μεγαλύτερες συνοικίες της Λάρισας. Βρίσκεται στην ανατολική πλευρά της πόλης. Τα όρια της συνοικίας μας είναι τα εξής: Βόρεια είναι η συνοικία των Λαχανόκηπων, η οποία είναι ενωμένη με την συνοικία μας και αποτελούν σχεδόν ένα τμήμα, και το αεροδρόμιο της Λάρισας. Νότια είναι η συνοικία της Χαραυγής και Δυτικά οι σιδηροδρομικές γραμμές, μας χωρίζουν από την πόλη της Λάρισας. Στα Ανατολικά εκτείνονται γεωργικές εκτάσεις, που φτάνουν μέχρι το χωριό Πλατύκαμπος.

Δύο μεγάλες οδικές αρτηρίες διασχίζουν την περιοχή μας: Η παλιά Εθνική οδός Αθηνών-Θεσσαλονίκης, που διασχίζει τη συνοικία μας κάθετα και η οδός Βόλου, που την διασχίζει οριζόντια και την χωρίζει στη μέση. Είναι ένας μεγάλος κυκλοφοριακός άξονας και κατασκευάστηκε για πρώτη φορά το 1912. Εκείνη την εποχή, βέβαια, ο δρόμος ήταν χωματόδρομος, μια που δεν υπήρχαν αυτοκίνητα και η συγκοινωνία γίνονταν με τα κάρα. Η οδός Βόλου ένωνε τη Λάρισα με τα διάφορα χωριά της περιοχής και κατέληγε στο Βόλο. Το 1964, έγινε η χάραξη και η κατασκευή της νέας οδού, η οποία, είναι πλέον ασφαλοστρωμένη και πιο σύγχρονη. Τα τελευταία τρία χρόνια έγινε διαπλάτυνση της οδού Βόλου, καθώς και κατασκευή διαχωριστικής νησίδας, η οποία, όμως, σε κάποια σημεία δεν έχει τελειώσει ακόμη.

Κατά μήκος της οδού Βόλου, σε μία απόσταση περίπου 6 χιλιομέτρων, έχει αναπτυχθεί η συνοικία μας. Ένας από τους βασικούς λόγους, που αναπτύχθηκε σ' αυτό το σημείο, είναι η μεγάλη της έκταση, αλλά και οι προσιτές τιμές των οικοπέδων, σε σχέση με άλλες περιοχές της Λάρισας. Κι αυτό γιατί η περιοχή καθυστέρησε να ενταχθεί στο σχέδιο πόλης. Προτιμήθηκε κυρίως από ανθρώπους, προερχόμενους από την επαρχία Αγιάς, γιατί εξασφάλιζε εύκολη πρόσβαση στα χωριά τους. Επίσης αναπτύχθηκε, γιατί δεν είναι μακριά από το κέντρο της πόλης, και οι κάτοικοι, οποιαδήποτε στιγμή, μπορούν να πάνε για τις όποιες δουλειές τους.

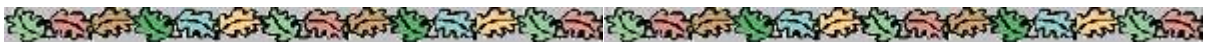
Εξάλλου υπάρχουν πυκνά δρομολόγια αστικών λεωφορείων, που τη συνδέουν με το κέντρο. Τέλος στην περιοχή υπάρχουν πολλές βιομηχανίες-βιοτεχνίες, που απασχολούν ένα μεγάλο αριθμό τεχνιτών, εργατών και υπαλλήλων.

Κατά μήκος της οδού Βόλου εκτείνεται και η παλιά Βιομηχανική Περιοχή της Λάρισας. Υπάρχουν βιομηχανίες (Μύλοι Μέλινου, παρκετοβιομηχανία Ρουσσέτος, εργοστάσιο συσσωρευτών, χαλβαδοβιομηχανία « Αφοί Παπαγιάννη», βιομηχανία φωσφορικών λιπασμάτων «Αγροεφόδια», πλεκτοβιομηχανίες ΒΕΧ και ΜΑΚΟ, και εκθέσεις επίπλων: (SENSO, Οικονόμου, Νάστος κ.α). πολλές βιοτεχνίες (κατασκευής επίπλων, συρματοργικών προϊόντων Γουλιώνη, εργοστάσιο υποδημάτων prima, κατεψυγμένων προϊόντων ζύμης Plaza κ.α), συνεργεία αυτοκινήτων και καταστήματα κάθε είδους, που αφορούν το αυτοκίνητο (ανταλλακτικά, καροσερί, εξαρτήματα κ.λ.π)

Υπάρχει επίσης Εκκοκκιστήριο Βάμβακος της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών Λάρισας, και Εκθεσιακό Κέντρο.

Ακόμη γύρω από τη συνοικία εκτείνονται μεγάλες γεωργικές εκτάσεις, όπου καλλιεργείται βαμβάκι. Τέλος τη συνοικία μας διασχίζει η σιδηροδρομική γραμμή Λάρισας - Βόλου καθώς και δύο ρέματα τα οποία καταλήγουν και τα δύο στον Πηνειό ποταμό . Το ένα χωρίζει την συνοικία σε δύο μέρη , αλλά την ενώνει συγχρόνως με δύο γεφυράκια . Το άλλο ρέμα , το οποίο είναι αντιπλημμυρικό έργο, συνδέεται με τον Πηνειό και δέχεται ποσότητα νερού σε περίπτωση υπερχειλίσσης του ποταμού. Οι κάτοικοι, για να προστατευθούν από τη στάθμη του νερού, που ανεβαίνει κάθε χειμώνα, υψώσανε αναχώματα. Δυστυχώς όμως, το έχουν μολύνει με άχρηστα αντικείμενα, που πετούν σ' αυτό.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ

Το να γνωρίσουμε το παρελθόν της περιοχής μας, της πόλης μας, της χώρας μας, λέγεται ΙΣΤΟΡΙΑ. Για να μάθουμε την ιστορία, πρέπει να βρούμε τα στοιχεία εκείνα, που συνθέτουν την ιστορία του τόπου. Μαθαίνουμε την ιστορία από τα αρχαιολογικά ευρήματα, από τις ανασκαφές που γίνονται, καθώς και από τα έργα των αρχαίων συγγραφέων, από τα οποία δεν διασώθηκαν πολλά, αλλά λίγα και αποσπασματικά.

Όπως σε πολλές περιοχές της Θεσσαλίας, έτσι και στην περιοχή μας βρέθηκαν νεολιθικοί οικισμοί. Χαρακτηριστικά ευρήματα της ίδιας περιόδου είναι δυο ανθρωπόμορφα είδωλα, που παριστάνουν γυναίκες με καμπούρες. Σε ορισμένες από τις νεολιθικές θέσεις, βρέθηκαν και τύμβοι καθώς και άλλα ευρήματα της κλασσικής εποχής. Επίσης κοντά στη σιδηροδρομική γραμμή, υπήρχε ένας λοφίσκος, η Τούμπα, όπως τον αποκαλούν οι ντόπιοι, που όταν έγινε κάποια προσπάθεια να δούνε τι υπάρχει εκεί, διαπιστώσανε ότι επρόκειτο για κάποιον τάφο, έναν «Τύμβο», ο οποίος όμως ήταν συλημένος, πιθανότατα κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Στο μέρος αυτό, που το λέγανε Τούμπα, πηγαίνανε οι παλιοί Λαρισαίοι βόλτα την Καθαρή Δευτέρα. Εκείνη την εποχή, βέβαια η περιοχή δεν ήταν κατοικημένη, ήταν μόνο χωράφια. Στα αρχαϊκά χρόνια, η περιοχή εντάσσονταν στα όρια της «χώρας» της αρχαίας Λάρισας. Ήταν, δηλαδή, περιοχή με αγρούς, που καλλιεργούνταν από τους αρχαίους Λαρισαίους. Το τμήμα αυτό αποτέλεσε μια από τις ευφορότερες περιοχές της Ελλάδας, την πεδιάδα της «εριβώλακος» Λάρισας.

Κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας, η περιοχή, όπως και η υπόλοιπη Θεσσαλία, είναι Τούρκικο τσιφλίκι, που ανήκει στον Τούρκο μπέη Ομέρ Λεγκέρε. Το τσιφλίκι καταλαμβάνει μια τεράστια έκταση, που φτάνει μέχρι το Μελισσοχώρι, ίσως και μέχρι τα Πυροβολικά. Με την αποχώρηση των Τούρκων, το τσιφλίκι πουλιέται σε διάφορους μικροϊδιοκτήτες, ένα όμως μεγάλο μέρος του αγοράζεται από τον Καρύδα. Ο Καρύδας, στην άκρη του κτήματός του, φτιάχνει ένα αρχοντικό, το οποίο σώζεται μέχρι σήμερα, στην οδό Υψηλάντου. Επίσης φτιάχνει και ένα κέντρο, το φημισμένο ΚΑΡΥΔΙΟΝ, το οποίο γίνεται σημείο αναφοράς, για ολόκληρη την περιοχή. Εκείνη την εποχή, η Λάρισα φτάνει μέχρι το ΚΑΡΥΔΙΟΝ. Από εκεί και πέρα αρχίζουν τα χωράφια. Το 1922-1925, με τον ανατασμό, ένα μέρος των χωραφιών παραχωρείται στους πρόσφυγες, που ήρθαν από τη Μικρά Ασία.

Η περιοχή, μέχρι την δεκαετία του 50, παραμένει αγροτική, οπότε αρχίζουν να έρχονται οι πρώτοι κάτοικοι, συνήθως από τα τριγύρω χωριά, για να βρουν μια καλύτερη τύχη στην πόλη. Τα οικοπέδα αγοράστηκαν με προσύμφωνο, και επειδή η περιοχή δεν ήταν ενταγμένη στο σχέδιο πόλης, όλα τα σπίτια που χτίζονταν, ήταν χωρίς άδεια. Τα πρώτα σπίτια χτίζονται κατά μήκος της οδού Βόλου. Η περιοχή εντάσσεται στο σχέδιο πόλης το 1979, και τα αυθαίρετα νομιμοποιούνται με το νόμο του Τρίτη. Από τότε η περιοχή αρχίζει να αναπτύσσεται.

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΝΗΜΕΣ ΤΟΥ ΧΘΕΣ

ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΝΑ

Πάνω το δρόμο που οδηγούσε για το Βόλο ήταν το χάνι του Φαντάνα. Εκεί, σταματούσαν οι χωριάτες να ποτίσουν τα' άλογά τους, για ν' αντέξουν στη δίψα τους, ώσπου να φτάσουν στα χωριά τους. Μαγείρευε νόστιμα φαγητά. Μ' ένα δεκάρικο έτρωγες καλά κι έπινες κι ένα κατοσταράκι μαύρο, Ραψανιώτικο κρασί.

Το καλοκαίρι, το φαγητό γίνονταν όξω στη μεγάλη αυλή, κάτω από μια θεόρατη πλατύφυλλη μουριά. Στις ρίζες της, ήταν η μεγάλη Τουλούμπα. Όπως το έμβολό της δούλευε ασταμάτητα, το νερό που έβγαινε ολόδροσο και καθαρό, το 'πινες και σ' ανάσταινε.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Γύρω στα 1900, ο Σύλλογος των Φιλομούσων και ο Αθλητικός Σύλλογος έχτισαν, στη συνοικία ΦΑΛΗΡΟ (που ήταν ανάμεσα στις γραμμές του σιδηροδρόμου και στην παλιά εθνική, μετά το τέλος της 23^{ης} Οκτωβρίου), ένα επιβλητικό για την εποχή γυμναστήριο με αίθουσες άθλησης και αποδυτήρια. Έκτοτε εγκαινιάζονταν ετήσιοι αθλητικοί αγώνες, οι οποίοι γίνονταν συγχρόνως με τους πανελλήνιους ιππικούς αγώνες του Αλκαζάρ. Αυτή, όμως, η αθλητική κίνηση διακόπηκε εξαιτίας του πολέμου του 1912.

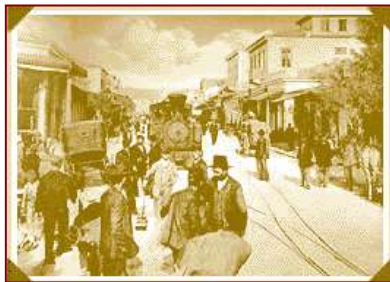
Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΟΠΑΙΚΤΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ

Το 1940, ο γνωστός Καραγκιοζοπαίκτης Γιάνναρος μεταφέρει το θέατρο σκιών του, από το φρούριο στη σημερινή οδό 23^{ης} Οκτωβρίου (παλιά οδό Βόλου), δίπλα σχεδόν στο ΚΑΡΥΔΙΟΝ. Κατά τη διάρκεια της Κατοχής, παίζει περιστασιακά Καραγκιοζή, στη γωνία των οδών Υψηλάντου και Σεφέρη και στην Ηρώων Πολυτεχνείου. Το καλοκαίρι του 46, στο υπαίθριο καφενείο ΦΑΛΗΡΑΚΙ, διασκεδάζει με τις παραστάσεις του τους θαμώνες, κερδίζοντας ένα μικρό μεροκάματο και συμπληρώνοντας το εισόδημά του, ως σερβιτόρος στο ΚΑΡΥΔΙΟΝ.

Ο ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

Την συνοικία μας διασχίζουν 2 άξονες κυκλοφορίας: Η σιδηροδρομική γραμμή Λάρισας-Βόλου και η εθνική οδός Λάρισας-Βόλου.

Η σιδηροδρομική γραμμή Λάρισας-Βόλου λέγεται και «**Θεσσαλικός σιδηρόδρομος**». Μετά την απελευθέρωση της Θεσσαλίας (1881), ο πρωθυπουργός **Χαρίλαος Τρικούπης** θέλησε να αναπτύξει το σιδηροδρομικό δίκτυο για να βοηθήσει την εκβιομηχάνιση της χώρας. Για την κατασκευή του εσωτερικού δικτύου της Θεσσαλίας, ο Τρικούπης υπέγραψε στα 1882, ένα συμβόλαιο με τον τραπεζικό οίκο της Κων/πολης «Fils A.Mavro-gordato». Το συμβόλαιο αυτό προέβλεπε την κατασκευή δύο γραμμών, και την εκμετάλλευσή τους για 99 χρόνια.

α) Της γραμμής **Βόλου-Βελεστίνου-Λάρισας**, μήκους **60 χιλμ**, και πλάτους **1 μέτρου**.

β) Της γραμμής Βελεστίνου-Φαρσάλων-Τρικάλων-Καλαμπάκας, συνολικού μήκους 142 χιλμ.

Έτσι, λοιπόν, ιδρύθηκε η Εταιρεία «**Σιδηρόδρομος Θεσσαλίας**», τον Οκτώβριο του 1882. Στην εταιρεία αυτή ο Μαυρογορδάτος παραχώρησε όλα τα δικαιώματά του, αντί του ποσού των 22.500.000 γαλλικών φράγκων. Τελικά, **στις 22 Απριλίου 1884**, η πιο μικρή γραμμή, η οποία δεν παρουσίασε καμία δυσκολία, εκτός ίσως από κάποια προβλήματα εδαφολογικής υφής, εγκαινιάσθηκε και δόθηκε στην κυκλοφορία. Η υπόλοιπη γραμμή **τελείωσε στα 1903**. Η Εταιρεία «Σιδηρόδρομος Θεσσαλίας» διέθετε, για τις δύο γραμμές, 15 περίπου αμαξοστοιχίες και 350 βαγόνια των 10 τόνων ωφέλιμου φορτίο.

Η συμβολή του σιδηροδρόμου στην ανάπτυξη της περιοχής υπήρξε τεράστια, δεδομένου ότι την εποχή εκείνη δεν υπήρχαν αυτοκίνητα, ούτε και δρόμοι, και η μεταφορά όλων των προϊόντων γινόταν με το τρένο. Οι μεταφορές γίνονταν σε ελάχιστο χρόνο σε σχέση με τον χρόνο πριν από την κατασκευή, οπότε απαιτούνταν 12ωρο ταξίδι από τη Λάρισα μέχρι το Βόλο. Όλα τα εισαγόμενα προϊόντα μεταφέρονταν από το λιμάνι του Βόλου στη Λάρισα, με το σιδηρόδρομο και από εκεί διοχετεύονταν στην εσωτερική αγορά. Η Λάρισα έπαιξε σπουδαίο ρόλο σταυροδρομίου, με εμπορική και στρατηγική σημασία. Και σήμερα, παρόλα τα άλλα μεταφορικά μέσα, η συμβολή του σιδηροδρόμου στη μεταφορά επιβατών και προϊόντων είναι πολύ μεγάλη. Υπάρχει πυκνή καθημερινή συγκοινωνία που συνδέει τη Λάρισα με το Βόλο καθώς και τα διάφορα χωριά που βρίσκονται στη διαδρομή.

ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ

Το αεροδρόμιο της Λάρισας είναι στρατιωτικό και βρίσκεται στα βόρεια της συνοικίας μας. Είναι ένα από τα παλαιότερα, αφού κατασκευάστηκε το 1912, μετά τα αεροδρόμια των Αθηνών και της Θεσσαλονίκης. Στις 29 Σεπτεμβρίου προσγειώθηκε εκεί το πρώτο στρατιωτικό αεροπλάνο ο "ΔΑΙΔΑΛΟΣ".

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ

Κατά τους Βαλκανικούς πολέμους απετέλεσε βάση εξορμήσεως των στρατιωτικών αεροπλάνων. Πριν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μετονομάστηκε σε **Αεροπορική Βάση Λάρισας**. Κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο από τη Λάρισα επι-χειρούσαν η **23η Μ.Α.** με PZL 24F/G , η **31 Μ.Β.** με Potez 633 Grec και η **32 Μ.Β.** με Bristol Blenheim. Στην διάρκεια του εμφυλίου εγκατεστάθησαν στην Α.Β.Λ. η **336 Μ.Α.Β.** αρχικά με α/φ SUPERMARINE SPITFIRE Mk Vb / Mk Vc και αργότερα με Curtiss SB2C-5 Helldiver , το **346 Σμήνος Αναγνώρισεως** με T6 Harvard και Auster A.O.P. Mk3 - και η **355 Μ.Μ.** με Dakota C-47B .Το 1952 μετεστάθμευσε στην Α.Β.Λ. η **337 Μ.Α.Β.** με Thunderjet F-84G. Από αυτή την Μοίρα δημιουργήθηκε το πρώτο **Ακροβατικό Σμήνος**. Το 1953 η Α.Β.Λ. μετονομάζεται σε **110 Π.Μ.**

110 ΠΤΕΡΥΓΑ ΜΑΧΗΣ

Προέκυψε στις 12 Ιανουαρίου 1953 από μετονομασία της Αεροπορικής Βάσεως Λαρίσης και φιλοξενεί το Α.Τ.Α. Περιελάμβανε τότε την **337 Μ.Α.Β.**, την **338 Μ.Α.Β.** και την **339 Μ.Α.Β.**. Το 1955 δημιουργήθηκε η **348 Μ.Τ.** Το 1977 δημιουργήθηκε η **347 Μ.Α.Β.** Σήμερα στη δύναμη της **110 Π.Μ.** ανήκουν οι ακόλουθες Μοίρες:

337 ΜΟΙΡΑ ΑΝΑΧΑΙΤΙΣΗΣ ΠΑΝΤΟΣ ΚΑΙΡΟΥ - ΦΑΝΤΑΣΜΑ

346 ΜΟΙΡΑ ΔΙΩΣΗΣ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΥ - ΙΑΣΩΝ

348 ΜΟΙΡΑ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ - ΜΑΤΙΑ

ΣΜΗΝΟΣ Α.Τ.Α.

410 ΜΟΙΡΑ ΦΥΛΑΞΗΣ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

Όταν πρωτοήρθαν οι πρώτοι κάτοικοι, στα μέσα της δεκαετίας του '50, η περιοχή δεν είχε καμιά σχέση με τη σημερινή εικόνα. Ήταν αραιοκατοικημένη, με ελάχιστα σπίτια διάσπαρτα στις αλάνες. Οι δρόμοι, με δυσκολία ξεχώριζαν, γιατί ήταν χωματόδρομοι, γεμάτοι πέτρες και λάσπες και δεν διέφεραν από το έδαφος ενός απεριποίητου κήπου ή εγκαταλελειμμένου οικοπέδου. Ευνόητο είναι, πως τις βροχερές μέρες η ταλαιπωρία με τις λάσπες ήταν μεγάλη, γιατί δεν μπορούσε να περάσει κανείς από κει με τα πόδια. Αποχετευτικό σύστημα δεν υπήρχε και οι δρόμοι μετατρέπονταν σε μικρά ρυάκια. Αντίθετα, το καλοκαίρι, σύννεφα σκόνης αιωρούνταν έξω από τα σπίτια και λέρωναν τους εξωτερικούς τοίχους των σπιτιών, κάνοντας την ατμόσφαιρα αποπνικτική.

Έπειτα από διαμαρτυρίες και παράπονα πολλών χρόνων, οι κάτοικοι κατάφεραν να πείσουν το Δήμο της πόλης, να ενδιαφερθεί για την περιοχή. Πρώτα ασφαλοστρώθηκαν οι κεντρικοί δρόμοι, δημιουργήθηκε αποχετευτικό δίκτυο και τοποθετήθηκαν υπόγειες τηλεφωνικές γραμμές.

Τα τελευταία έξι χρόνια, οι αλλαγές ήταν αργές, αλλά σημαντικές. Οι περισσότεροι δρόμοι ασφαλοστρώθηκαν, τα γύρω σπίτια απέκτησαν δεύτερο όροφο ή μια σοφίτα, κι όλο και περισσότερα οικόπεδα κατοικήθηκαν. Το παλιό, παραδοσιακό μπακάλικο γκρεμίστηκε, και ένα τριώροφο κτίριο πήρε τη θέση του. Δίπλα στο Δημοτικό Σχολείο, ένα τεράστιο super-market ξεφύτρωσε, εξυπηρετώντας τους κατοίκους της περιοχής. Η ενορία μας απέκτησε μια πανέμορφη εκκλησία, η οποία είναι καταφύγιο όλων μας. Γενικά έγιναν πολλές αλλαγές στη γειτονιά μας.

Σήμερα η συνοικία μας είναι μια από τις μεγαλύτερες της Λάρισας, με πληθυσμό 15.000 κατοίκων και προοπτικές πολύ μεγαλύτερης, ακόμα , ανάπτυξης.

Έχει τρία πάρκα, που αποτελούν χώρους ψυχαγωγίας, για άτομα κάθε ηλικίας και ιδιαίτερα νέων, που συχνάζουν εκεί, όταν ο καιρός είναι ζεστός. Σ' αυτά τα πάρκα έχουν φυτευτεί κυπαρισσάκια, λιγκούστρες, πεύκα, δάφνες και ορισμένα θαμνώδη φυτά.

Έχουν τοποθετηθεί μπασκέτες σ' ένα από αυτά και σε δύο υπάρχουν συντριβάνια και ψηλά δέντρα, που μας χαρίζουν τις καυτές μέρες του καλοκαιριού, μια νότα δροσιάς.

Υπάρχουν επίσης, δύο παιδικές χαρές, με φωτισμό και επίστρωση από πλάκες. Υπάρχουν δυστυχώς, και άλλοι χώροι για πλατείες και πράσινο, αλλά παραμένουν οικόπεδα γεμάτα σκουπίδια, βρωμίες και μπάζα.

Η γειτονιά μας προσφέρει αρκετές δυνατότητες για παιχνίδι, μια που υπάρχουν ακόμα, πολλοί κενοί χώροι. Δεν προσφέρει πολλές δυνατότητες για αθλητισμό, μια που υπάρχει ένα μόνο γυμναστήριο, χωρίς όμως να έχει τον κατάλληλα εξοπλισμένο χώρο, και από ένα γήπεδο μπάσκετ και βόλεϊ.

Για διασκέδαση υπάρχουν πολλά κέντρα , προς το τέλος της συνοικίας, αρκετές ταβέρνες και ουζερί, όπου συχνάζουν, συνήθως, ηλικιωμένα άτομα. Για τη νεολαία, εκτός από την πολιτιστική λέσχη, υπάρχει ένας πολυχώρος, όπου συγκεντρώνονται πολλοί νέοι και ασχολούνται με ηλεκτρονικά παιχνίδια, μπιλιάρδο, μπόουλινγκ, ή περνούν την ώρα τους στην καφετέρια.

Γενικά, η ζωή είναι ευχάριστη στη συνοικία μας, τα περισσότερα σπίτια έχουν αυλές και κήπους, οι γείτονες διατηρούν καλές σχέσεις μεταξύ τους, καλλιεργούν φιλίες, διασκεδάζουν μαζί και υπάρχει αλληλοβοήθεια, όταν έχουν ανάγκη. Στη συνοικία μας, δηλαδή, υπάρχουν όλα τα πλεονεκτήματα της μεγαλούπολης, χωρίς να έχουμε, όμως τα μειονεκτήματά της.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Η συνοικία μας, μέχρι προ λίγων ετών, δεν είχε, δυστυχώς, δική της εκκλησία, για να εκκλησιαστούν οι κάτοικοί της. Κατάφεραν, όμως, έπειτα από πολλές προσπάθειες, να αποκτήσουν τη δική τους εκκλησία, η οποία είναι πια ένας μεγαλόπρεπος και ευρύχωρος ναός, ο ναός του Αγίου Γεωργίου. Είναι πραγματικά στολίδι για τη συνοικία μας, και βρίσκεται στη διασταύρωση των εθνικών οδών Αθήνας - Θεσσαλονίκης και Λάρισας - Βόλου.

Επισκεφτήκαμε την εκκλησία μας, την Κυριακή 4 Φεβρουαρίου. Δεν κατάφερα να μιλήσουμε με τον ιερέα, και έτσι ζητήσαμε πληροφορίες από τους επιτρόπους, οι οποίοι μας δέχτηκαν πρόθυμα. Η εκκλησία μας είναι αρκετά μεγάλη και είναι μια από τις πιο καλαίσθητες της Λάρισας. Το οικοπέδο (700 τ.μ.), δωρήθηκε την 29^η Ιουνίου 1981, από την κ. Στεφανάκη Χρυσάνθη. Σχεδιάστηκε από τον αρχιτέκτονα κ. Μάρκου Ανδρέα και εργολάβοι ήταν οι κ. Νικόλαος και Ανδρέας Ζυγού.

Είναι Βυζαντινού ρυθμού, και ο τρούλος της έχει ύψος 24 μέτρα. Το καμπαναριό έχει ύψος 26 μέτρα και το σχέδιό του είναι ιδιαίτερο και μοναδικό στη Λάρισα. Στο ψηλότερο σημείο του, σε κάθε πλευρά, είναι τοποθετημένο ένα φωτιζόμενο ρολοί. Μέσα στο ναό, το σχέδιο του ξύλινου τέμπλου προκαλεί μεγάλη εντύπωση. Δημιουργός του είναι ο Καράμαλης Σωτήρης, από τα Τρίκαλα. Πολύ ωραίες επίσης είναι και οι αγιογραφίες, οι οποίες δεν έχουν τελειοποιηθεί ακόμα, καθώς και ο γυναικωνίτης, που πρέπει να ζωγραφιστεί. Ο αγιογράφος είναι ο Κωνσταντίνος Θεοδώρου.

Στην εκκλησία λειτουργούν οι ιερείς του Αγίου Κωνσταντίνου, αφού, τώρα έγινε ενορία και τα γραφεία δεν έχουν μεταφερθεί ακόμη. Αρχιμανδρίτης και πρόεδρος της εκκλησίας μας, είναι ο κ.Γαλάτσιος Νικόδημος. Άλλοι ιερείς, που λειτουργούν στην εκκλησία μας, είναι οι κ. Τσίντζης Αθανάσιος, Μπαλατσούκας Δημήτριος και Γκατζώνας Αθανάσιος.

Τα εκκλησάκια της συνοικίας μας είναι τρία: Ο Άγιος Νεκτάριος, ο Άγιος Γεώργιος, που βρίσκεται στις σιδηροδρομικές γραμμές και ο Άγιος Γεώργιος, που βρίσκεται κοντά στην εκκλησία μας. Αυτά τα εκκλησάκια έχουν μεγάλη σημασία, γιατί με τα χρήματα, που μαζευόταν από αυτά, και κυρίως την εισφορά των πολιτών, άρχισε η κατασκευή της εκκλησίας, που βρίσκεται στο υπόγειο του Αγίου Γεωργίου, ο Άγιος Φανούριος. Ο Άγιος Φανούριος λειτούργησε για αρκετά χρόνια, μέχρι να τελειοποιηθεί ο Άγιος Γεώργιος, ο οποίος λειτουργεί τα τελευταία χρόνια.

ΣΥΝΟΙΚΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το συνοικιακό συμβούλιο αποτελείται από μια 9μελή επιτροπή ,τέσσερα μέλη της οποίας έχουν παραιτηθεί και πλέον απαρτίζεται από πέντε μέλη , τα ονόματα των οποίων είναι κατά σειρά αρμοδιοτήτων : πρόεδρος Κορδέλας Ιωάννης , αντιπρόεδρος Καρατέγος Θεόδωρος , ακολουθούν : Αδάμος Ευάγγελος , Τσαούση Χριστίνα και Τσουκαλάς Θεόδωρος . Οι αρμοδιότητες του συμβουλίου είναι πάρα πολλές . Κάνουν προτάσεις προς την Δημοτική Αρχή ή και άλλες δημόσιες υπηρεσίες όπως ΔΕΗ , ΔΕΚΕ, ΟΤΕ κ .α .σχετικά με την συνοικία και την βελτίωση της. Μία φορά τον μήνα γίνονται συσκέψεις του συμβουλίου ωστόσο υπάρχουν και συναντήσεις σε έκτακτα ζητήματα που προκύπτουν . Τα θέματα που συζητιούνται στις συσκέψεις είναι συνήθως τα διάφορα προβλήματα Υπάρχει επαφή με διάφορους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, όπως ο δήμος και όλες οι άλλες υπηρεσίες που μπορούν να συμβάλουν στην επίτευξη των στόχων του συμβουλίου κάθε φορά. Δυστυχώς όμως δεν υπάρχει μεγάλη ανταπόκριση από μεριάς αυτών των φορέων. Η ενασχόληση των ανθρώπων αυτών με το συνοικιακό συμβούλιο είναι καθαρά εθελοντική ,ασχολούνται απλώς και μόνο επειδή είναι ανήσυχοι πολίτες και δεν τίθεται θέμα για χρηματική αμοιβή. Απλά δεν μπορούσαν να καθίσουν άπραγοι ενώ μπορούσαν να κάνουν πολλά και το κατάφεραν. Επιπλέον η αδράνεια που υπήρχε μεταξύ των άλλων πολιτών ήταν ένας σημαντικός παράγοντας που τους ώθησε στο να βάλουν υποψηφιότητα και τελικά να εκλεγούν.

Υπάρχουν πολλές συγκεντρώσεις πολιτών με αφορμή διάφορες γιορτές, επετείους κ.τ.λ. όπως αυτή της κοπής της πίτας που γίνεται κάθε χρόνο με τη συμμετοχή όλων των τμημάτων τους. Και βέβαια, η ετήσια όλων των λεσχών στο Κηποθέατρο, όπου συμμετέχουν όλα τα τμήματα χορού. Ένα άλλο θέμα στο οποίο δεν έχει δοθεί ιδιαίτερη σημασία και δημοσιότητα είναι το γεγονός των πολλών προσφύγων από άλλες χώρες στη συνοικία που αν είχαν νομιμοποιηθεί όσοι δεν έχουν ήδη θα μπορούσαν να προσφέρουν πολλά στη συνοικία.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

Σχεδόν όλες οι συνοικίες της Λάρισας έχουν πολιτιστικές λέσχες , από αυτές αναφέρονται οι πολιτιστικές λέσχες της Νέας Σμύρνης ,του Αγίου Γεωργίου, της Φιλιππούπολης , του Αβέρωφ , και του Ιπποκράτη . Η δικιά μας πολιτιστική λέσχη ιδρύθηκε το 1984 με 1985 περίπου. Δυστυχώς δεν γίνονται συναντήσεις όλων των συνοικιακών συμβουλίων της ή έστω των προέδρων τους ,όλης της Λάρισας. Ωστόσο οι λέσχες υπάγονται στον πολιτιστικό οργανισμό και υπό αυτή την συγκρότηση μπορούν να συναντηθούν .

Το κτίριο, στο οποίο στεγάζεται η λέσχη ,φαίνεται να είναι άνετο και βολικό. Όμως θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερο. Η συντήρησή του αποτελεί μεγάλο πρόβλημα, αφού πριν δύο χρόνια υπήρχε μια γυναίκα που ήταν αποκλειστικά υπεύθυνη για την καθαριότητα του κτιρίου. Πληρωνόταν, μάλιστα από χρήματα του συμβουλίου. Τώρα όμως οι περικοπές των αρμοδίων σχετικά με τους υπαλλήλους της λέσχης εκτός των δασκάλων έχουν αναγκάσει το συμβούλιο να μην μπορεί να αντεπεξέλθει.

Οι δραστηριότητες της λέσχης είναι πολλές: Ζωγραφική, μουσική, γυμναστική, χορός, υπολογιστές, θεατρικό παιχνίδι και επίσης στεγάζεται και φωτογραφική λέσχη. Τα παιδιά δεν ικανοποιούνται και παρά τις προσπάθειες, που γίνονται από μεριάς του συμβουλίου, τα παιδιά δεν ανταποκρίνονται και αυτό φαίνεται από τις εγγραφές που έχουν σταθεροποιηθεί τα τελευταία χρόνια σε ένα πολύ χαμηλό επίπεδο.

Οι λέσχες ξεκίνησαν, με έναν γενικό σκοπό, να αποφύγουν τα παιδιά τα ναρκωτικά, το τσιγάρο, το αλκοόλ και όλα αυτά τα « παραστρατήματα » των νέων. Πράγματι, στην αρχή, όταν η λέσχη του Αγίου Γεωργίου στεγαζόταν στο κτίριο που τώρα βρίσκεται το καινούριο Σούπερ Μάρκετ Λάρισα, η συρροή των παιδιών ήταν πραγματικά τεράστια, καθώς κάθε χρόνο εγγραφόταν κάπου στα 250 παιδιά. Τώρα όμως, στο σημερινό κτίριο, ο αριθμός μόλις που ξεπερνά τα 60 παιδιά. Ένας παράγοντας για αυτά τα καταθλιπτικά νούμερα είναι και η διαφήμιση, που δεν γίνεται, καθώς ελάχιστες φορές δαπανούνται χρήματα για να διαφημιστούν μαζικά όλες οι λέσχες και όχι μόνο η δική μας.

Ο εξοπλισμός της λέσχης σε καινούριες τεχνολογίες είναι μηδαμινός. Αξίζει να σημειωθεί η φράση του προέδρου: "Παιδιά όπως τα βλέπετε έτσι ήταν και πριν 15 χρόνια εκτός της αλλαγής των Η/Υ τίποτα άλλο δεν έχει αλλάξει.

Κέντρο Ανοικτής Προστασίας Ηλικιωμένων (Κ.Α.Π.Η)

Ε' Κ.Α.Π.Η. ΛΑΡΙΣΑΣ

Η επίσκεψη πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 24-1-2001. Η συζήτηση, με την κοινωνική λειτουργό κυρία Κωστοπούλου Δήμητρα και τον πρόεδρο των μελών κύριο Σαββάλα Βασίλειο, ήταν πολύ φιλική και μας βοήθησε να καταλάβουμε τις ανάγκες της 3^{ης} ηλικίας. Κ.Α.Π.Η. σημαίνει Κέντρο Ανοικτής Προστασίας Ηλικιωμένων.

Ο στόχος των Κ. Α. Π. Η. είναι να κρατήσει το ηλικιωμένο

άτομο όσο το δυνατό περισσότερο στο οικείο περιβάλλον, στη γειτονιά του και στην κοινότητα, που έχει μάθει να ζει και να κινείται.

Τα Κ. Α. Π. Η., τα οποία υπάρχουν στην Λάρισα είναι: Το Α' Κ. Α. Π. Η., το οποίο ιδρύθηκε στην Λάρισα το 1983, ήταν στην **Νέα Σμύρνη**. Από τότε άρχισαν να ανοίγουν και άλλα. Το 1985 ιδρύθηκε το Β' Κ. Α. Π. Η., το οποίο είναι στον **Αγιο Αθανάσιο**, το 1987 το Γ' Κ. Α. Π. Η., το 1990 το Δ' Κ. Α. Π. Η., που είναι στην **Ανθούπολη** και το 1998 ιδρύθηκε το Ε' Κ. Α. Π. Η., που είναι στην οδό Βόλου.

Το Κ. Α. Π. Η., προσφέρει κοινωνική εργασία, φροντίδα για ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη. Επίσης προσφέρει φυσικοθεραπεία, καθώς και βοήθεια στο σπίτι για άτομα που έχουν ανάγκη από συναισθηματική υποστήριξη. Το καλύτερο πρόγραμμα των Κ. Α. Π. Η., είναι οι εκδρομές και οι διάφορες εκδηλώσεις που κάνουν. Επίσης έχει πρόγραμμα γυμναστικής

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

Το Κ. Α. Π. Η., διαθέτει χορωδία, ομάδα χορού, ομάδα ζωγραφικής (συναντήσεις κάθε δύο φορές την εβδομάδα στο Β' Κ. Α. Π. Η.), ομάδα γυμναστικής και ομάδα εφημερίδας. Τέλος έχουν ένα πρόγραμμα το οποίο το εφαρμόζουν δύο φορές το χρόνο, είναι το πρόγραμμα της αιμοδοσίας.

Το Κ. Α. Π. Η., επίσης παρέχει σε 50 άπορα, μοναχικά και εγκαταλελειμμένα άτομα φαγητό το οποίο δίνεται καθημερινώς από το γηροκομείο, αλλά τα έξοδα είναι από το Κ. Α. Π. Η..

ΚΛΙΝΙΚΗ «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» ΜΙΧΑΗΛ Α. ΘΩΜΑ

Η κλινική ιδρύθηκε το **1956**. Μέχρι το 1976 υπήρχε μόνο το ισόγειο της παλιάς πτέρυγας, ενώ εκείνη την χρονιά ολοκληρώθηκε ο 2^{ος} όροφος της παλιάς πτέρυγας. Το 1996 έγινε η καινούρια πτέρυγα. Η κλινική έγινε από τον νευρολόγο - ψυχολόγο **Μιχαήλ Θωμά** και

ονομάζεται « **Αναγέννηση** » **Μιχαήλ Α. Θωμά**

Περιλαμβάνει δύο τμήματα, το ψυχολογικό και το νευρολογικό. Το πρώτο περιθάλπει αρρώστους οι οποίοι έχουν ψυχολογικά προβλήματα πάσης φύσεως, είτε αυτό είναι μία μελαγχολία είτε είναι ψύχωση, σχιζοφρένεια, καθώς επίσης και ανθρώπους που λόγω της ηλικίας έχουν αναπτύξει την λεγόμενη άνοια Αλτσχάιμερ. Τα δεύτερο τμήμα νοσηλεύει ανθρώπους με αγγειακά εγκεφαλικά επεισόδια και άλλων ειδών νευρολογικά προβλήματα, όπως επιληψία, κάποιες παρακλήσεις που οφείλονται σε κάποια νευρολογική πάθηση.

Αυτή την στιγμή εργάζονται γύρω στα 60 άτομα. Η κατανομή του προσωπικού έχει ως εξής. Εφτά γιατροί εκ των οποίων οι δύο είναι ψυχίατροι, ένας νευρολόγος – ψυχίατρος, ένας νευρολόγος, δύο ψυχολόγοι και μία κοινωνικός λειτουργός.

Μετά υπάρχει το νοσηλευτικό προσωπικό το οποίο ορίζεται από περίπου 30-35 άτομα. Το 90% από αυτούς είναι νοσηλεύτές, που έχουν τελειώσει Τ.Ε.Ι. Υπάρχουν και μερικές πρακτικές αδερφές οι οποίες όμως είναι παλιές και ελαττώνονται σιγά-σιγά. Από εκεί και πέρα, υπάρχει το βοηθητικό προσωπικό, που είναι η ομάδα του μαγειρείου και υπάρχει μια μαγείρισσα και 4 βοηθοί μαγειρών και οι καθαρίστριες που είναι γύρω στις 9-10.

Οι ηλικίες των ασθενών αρχίζουν από 18 έως το ανώτατο όριο.

Το επιστημονικό προσωπικό δουλεύει σε 24ωρη βάση, με την έννοια ότι δεν υπάρχει εφημερεύων γιατρός αλλά καλύπτονται τα τυχόν περιστατικά με το τηλέφωνο. Υπάρχουν γύρω στα 120 κρεβάτια και τα δωμάτια είναι από μονόκλινα έως τρίκλινα.

Στην παλιά πτέρυγα είναι κατά κάποιό τρόπο πιο χρόνια τα περιστατικά, ενώ στη καινούργια είναι περιστατικά οξείας νοσηλείας, δηλαδή που διακινούνται.

Έρχεται π.χ ένα παιδάκι 18 χρονών που αντιμετώπισε κάποια μελαγχολία ή είχε τάσεις αυτοκτονίας και μπήκε να κάνει μια μικρή θεραπεία. Η θεραπεία αυτή δεν κρατάει λιγότερο από ένα μήνα.

Δεν υπάρχει ασθενοφόρο γιατί οι ασθενείς πρέπει να έρχονται με τη δικιά τους

θέληση ή με κάποιους συγγενείς. Αν όμως το πρόβλημα είναι πολύ μεγάλο τότε παίρνει θέση ο εισαγγελέας όπου εξετάζει την περίπτωση.

Από την στιγμή που οι ασθενείς μπαίνουν και κάνουν θεραπεία δεν θεωρούνται επικίνδυνοι. Η θεραπεία δεν είναι ίδια σε κάθε περίπτωση, εξαρτάται από τις αρρώστιες.

Υπάρχουν, όμως κάποιες βασικές αρχές, οι οποίες λένε, πως η ψυχική νόσος είναι αποτέλεσμα τριών μηχανισμών. Ο ένας είναι βιολογικός μηχανισμός, δηλαδή: διαταραχές στις λειτουργίες του εγκεφάλου. Ο άλλος μηχανισμός είναι ο ψυχολογικός, δηλαδή: προβλήματα, τα οποία αναδύονται υπό την επήρεια κάποιων εσωτερικών ψυχικών συγκρούσεων, από πιθανές εμπειρίες, από την παιδική ηλικία, οπότε αναδύεται ένα σύμπτωμα, που μπορεί να είναι κατάθλιψη, άγχος και λοιπά. Έτσι, λοιπόν, στο δεύτερο είναι ψυχολογικές οι αιτίες, άρα και ψυχολογική η παρέμβαση. Και όταν λέμε ψυχολογική παρέμβαση, είναι η λεγόμενη ψυχοθεραπεία, που γίνεται με τη συζήτηση. Το βιολογικό κομμάτι καλύπτεται με χάπια και το ψυχολογικό με ψυχολογική υποστήριξη.

Ο τρίτος και τελευταίος είναι ο κοινωνικός παράγοντας, γιατί δεν φτάνει, μόνο, ένας άνθρωπος να σταθεί στα πόδια του, χρειάζεται επίσης να κοινωνικοποιηθεί, κι αυτό θα τον κάνει πιο δυνατό, να αντιμετωπίσει τη ζωή. Γι αυτό, υπάρχει ένα εργαστήριο, το εργοθεραπευτήριο, όπου υπάρχουν δύο ομάδες. Η πρώτη είναι με καταθλιπτικούς, κυρίως από 45 ετών και πάνω και η δεύτερη με νεαρούς. Μέσα σε αυτές τις ομάδες απασχολούνται – ψυχαγωγούνται. Υπάρχει μία ομάδα έκφρασης, όπου μαθαίνουν να εκφράζονται μέσα από το σώμα, και κάνουν και κάποια εξωτερικά πράγματα π.χ βόλτες στην πόλη. Αυτή η ομάδα έχει ανεβάσει ήδη μια παράσταση με παιδιά της κλινικής. Ακόμα, υπάρχει ομάδα γυμναστικής, που λειτουργεί τρεις φορές την εβδομάδα και επίσης έχουν μία πολύ καλή ομάδα πικ-πογκ.

Η επίσκεψή μας αυτή, στην κλινική, ήταν πολύ ενημερωτική και μας έδωσε περισσότερες πληροφορίες και λεπτομέρειες για την κλινική, η για την οποία, αν και είναι στη γειτονιά μας, δεν γνωρίζαμε πολλά για τη λειτουργία της, και ήταν κάπως παρεξηγημένη από όλους μας.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΜΑΣ

Η συνοικία μας στον τομέα της εκπαίδευσης είναι σχεδόν αυτάρκης, εκτός από την έλλειψη Γενικού Λυκείου. Υπάρχουν παιδικοί σταθμοί, τέσσερα Νηπιαγωγεία, δύο Δημοτικά Σχολεία, ένα Γυμνάσιο και ένα Τ.Ε.Ε. Υπάρχουν επίσης αρκετά ιδιωτικά φροντιστήρια Ξένων Γλωσσών, καθώς επίσης και φροντιστήρια Γενικής Παιδείας, έτσι ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες των μαθητών και να μην χρειάζεται να πηγαίνουν στο κέντρο της πόλης. Το μόνο που λείπει από τη συνοικία μας, είναι Γενικό Λύκειο, και οι μαθητές αναγκάζονται να διανύσουν μεγάλες αποστάσεις, ώστε να πάνε στα πιο κοντινά Λύκεια.

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ - ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ

Στις 27 Μαρτίου 2001 επισκεφτήκαμε 4 νηπιαγωγεία και 1 παιδικό σταθμό στην συνοικία μας. Μας συμπεριφέρθηκαν άψογα δίνοντας μας όλες τις πληροφορίες που θελήσαμε. Παρατηρήσαμε ότι τα παιδιά αν και μικρά έχουν μάθει να συμπεριφέρονται άψογα.

Πρώτος σταθμός μας τα νηπιαγωγεία 23^ο και 52^ο, που στεγάζονται στο ίδιο κτίριο. Από πληροφορίες, το κτίριο αυτό έγινε νηπιαγωγείο το 1980. Πιο πριν ήταν μπακάλικο. Σήμερα με ιδιοκτήτη του τον κύριο Κουτρώτσιο λειτουργεί σαν νηπιαγωγείο. Οι 4 δασκάλες, κυρίες Κιούση Αναστασία, Μπέλλου Μαρία, Ποιμενίδου Ευδοκία και Ντίρβα Αγγελική, μας ενημέρωσαν

ότι εργάζονται καθημερινά από τις 9.00 το πρωί έως τις 12.30 το 1^ο τμήμα και από τις 2.00μ.μ έως τις 5.00μ.μ. το 2^ο τμήμα. Συνεργάζονται με 45 παιδιά, ηλικίας 4 και 5 ετών. Από την ημέρα ίδρυσης τα παιδιά μειώθηκαν. Συζητώντας, μάθαμε και τις δραστηριότητες τους, που είναι πολλές και σημαντικές για τη διαπαιδαγώγηση των παιδιών, όπως ψυχοκινητικές, νοηματικές, κοινωνικο-συναισθηματικές, και αισθητικές, καθώς επίσης και δεξιότητες όπως το προαναγνωστικό, προμαθητικό και προγραφικό πρόγραμμα.

Δεύτερος σταθμός μας ήταν η Παραμυθούπολη (παιδικός σταθμός). Μας υποδέχτηκε η ίδια η ιδιοκτήτρια η κα Ελίνα Σολωμού. Μας είπε, πως χτίστηκε πριν από 1 χρόνο και ότι συνεργάζεται με 3 δασκάλες την Σοφία Δέη, την Σοφία Οικονόμου και τη Γιάννα Σκανάκου. Συνεργάζονται και φροντίζουν παιδάκια ηλικίας 2 έως 5 ετών. Τα παιδιά είναι 35 και βρίσκονται σ' αυτό το

οικείο περιβάλλον από τις 7.00 π.μ. μέχρι τις 4.00 μ.μ.

Τρίτος σταθμός μας τα νηπιαγωγεία 10^ο και 48^ο, που στεγάζονται στα δημοτικά σχολεία 12^ο και 23^ο. Μεταφέρθηκαν εκεί περίπου το 1988 με 1989. Στο 10^ο νηπιαγωγείο μία νηπιαγωγός η κα Μπασιούρα Ευγενία ενώ στο 48^ο δύο η κα Κουκούλια Γεωργία και η κα Οικονόμου Βασιλική. Και στα δύο τμήματα υπάρχουν 45 παιδιά ηλικίας 4-5 ετών. Από τότε που άρχισε να λειτουργεί τα παιδιά αυξήθηκαν. Τα παιδιά αποσπώνται από τις δραστηριότητες τους, που είναι πάντα οι ίδιες, με μισή ώρα διάλειμμα, παίζοντας στο προαύλιο του σχολείου.

12^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Στην επίσκεψή μας στο 12^ο δημοτικό σχολείο Λάρισας έπειτα από μία συζήτηση με τον διευθυντή κ.Τσιαούση πήραμε πληροφορίες για το ιστορικό του σχολείου . Ο διευθυντής αφού μας καλωσόρισε απάντησε στις ερωτήσεις μας

Το σχολείο χτίστηκε και άρχισε να λειτουργεί το 1970 , ενώ μετά από μερικά χρόνια έγινε διαχωρισμός του σχολείου σε δύο, στο 12^ο και στο 23^ο, με

αποτέλεσμα να συστεγάζονται τώρα στο ίδιο κτίριο τα δύο αυτά δημοτικά καθώς και το 48^ο και 10ο νηπιαγωγείο .

Έπειτα , αναφέρθηκε στους μαθητές οι οποίοι ενώ αρχικά ήταν 450 τώρα έχουν μειωθεί στους 178 από τους οποίους οι 12 είναι αλλοδαποί . Μας πληροφόρησε ακόμη για τις δραστηριότητες του σχολείου που δεν είναι λίγες . Οι μαθητές συμμετέχουν σε ένα πρόγραμμα Αγωγής Υγείας καθώς δεν είναι λίγες και οι εκπαιδευτικές επισκέψεις που έχουν πάει κατά καιρούς .

Με το πέρασμα των χρόνων, το σχολείο έχει αναβαθμιστεί σημαντικά αφού ήδη έχουν αγοραστεί :υπολογιστής , αρμόνιο και άλλα τεχνολογικά μέσα .Καθώς σημαντικές είναι και οι αλλαγές που έχουν γίνει στο κτίριο του σχολείου όπως για παράδειγμα το στέγαστρο στο προαύλιο που προφυλάσσει τους μαθητές από τις καιρικές συνθήκες .

Μεγάλη είναι και η συμμετοχή των δασκάλων στις δραστηριότητες του σχολείου Δηλαδή υπάρχουν υπεύθυνοι δάσκαλοι για την βιβλιοθήκη , την περιβαλλοντική εκπαίδευση , τους χάρτες , τα πρωταθλήματα , μουσική , εκδρομές ,την αισθητική και τις πολιτιστικές εκδηλώσεις . αντίστοιχα είναι οι εξής :

ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Χριστίνα Γιορδάση – Αντώνης Λανάρης
2. Παπανικολάου Χρήστος
3. Μαιμάρη Βάσω – Παπανικολάου Χρήστος
4. Λάκης Θεοφάνης
5. Κόντος Αντώνιος
6. Παπακώστας Νίκος – Γιορδάση Χριστίνα
7. Τσιλινίκου Μαρία
8. Μαιμάρη Βάσω και
9. Τσικρικώνης Νίκος

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΑΣΕΙ ΚΑΤΑ ΣΕΙΡΑ ΕΙΝΑΙ:

1. κ. Ζούρνας	4. κ. Αγγελής
2. κ. Παπαβασιλείου	5. κ. Τσιαούσης
3. κ. Κοτσιαφτούλης	

23^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Το 23^ο Δημοτικό ιδρύθηκε το 1977 ως επταθέσιο σχολείο, έχοντας 170 μαθητές. Σήμερα το σχολείο είναι εννιαθέσιο, παρόλα αυτά όμως, ο αριθμός των μαθητών του μειώθηκε στους 167. Όπως εκμυστηρεύτηκε ο Διευθυντής του 23^{ου} δημοτικού, το Σχολείο αναπτύσσει πολλές δραστηριότητες, τις οποίες δεν θέλουν να δημοσιεύσουν στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Στο

σχολείο τους υπάρχει χορωδία, την οποία την αποτελούν παιδιά του σχολείου. Οι εκδρομές, που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους, είναι πάντοτε προγραμματισμένες, αφού από την αρχή της σχολικής χρονιάς οι δάσκαλοι διαμορφώνουν και προγραμματίζουν τις εκδρομές, συνδυάζοντας ψυχαγωγία και εκπαίδευση.

Τον τελευταίο χρόνο στο σχολείο έγιναν πολλές αλλαγές. Οι τουαλέτες ανακαινίστηκαν, κατασκευάστηκε στέγαστρο, υψώθηκε δάριγκ, φυτεύτηκαν δέντρα και λουλούδια και τσιμεντοστρώθηκε ο χώρος γύρω από αυτά, για να αποφύγουν τις λάσπες, όταν βρέχει και τέλος το σχολείο βάφτηκε ολοκληρωτικά από το δήμο. Όλες οι παραπάνω αλλαγές πραγματοποιήθηκαν με χρήματα, που ο δήμος έδωσε, αλλά και με χρήματα του ίδιου του σχολείου. Σημαντική είναι και η συνεργασία των δασκάλων για την ομαλή λειτουργία του σχολείου.

ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΟΥ 23^{ου} ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΕΙΝΑΙ:

1. Γκαβάνα Θεοδώρα	(Α τάξη)
2. Χριστάκης Ιωάννης	(Β τάξη 1 ^ο τμήμα)
3. Παπαευθυμιάτη Ζωή	(Β τάξη 2 ^ο τμήμα)
4. Τσιάρας Γεώργιος	(Γ τάξη 1 ^ο τμήμα)
5. Βανακάρη Ελένη	(Γ τάξη 2 ^ο τμήμα)
6. Νάτσα Τούλα	(Δ τάξη 1 ^ο τμήμα)
7. Κακάτσιου Βάσω	(Δ τάξη 2 ^ο τμήμα) Υποδιευθύντρια
8. Σουλιώτη Στέλλα	(Ε τάξη)
9. Αργυρίδης Μιχάλης	(Στ τάξη)
10. Συμεωνίδης Θεόφιλος	Διευθυντής
11. Γκόλτσος Αθανάσιος	Γυμναστής
12. Κηπουρού Σοφία	Αγγλικών

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΑΣΕΙ ΚΑΤΑ ΣΕΙΡΑ ΕΙΝΑΙ:

1. Γκουντοπούλου Κωνσταντίνα	5. Ζιούνας Κωνσταντίνος
2. Παπαγεωργίου Χρυσόστομος	6. Νταφούλης Γεώργιος
3. Μπελλάλης Χριστόφορος	7. Πέτσας Κωνσταντίνος
4. Κέλλας Αλέξανδρος	8. Συμεωνίδης Θεόφιλος

4^ο Τ.Ε.Ε. ΛΑΡΙΣΑΣ

Τ.Ε.Ε. σημαίνει Τεχνικό Επαγγελματικό Εκπαιδευτήριο .

Το 4^ο ΤΕΕ ιδρύθηκε το 1986 ως 4^ο Τ.Ε.Λ. και στεγάστηκε στο 10^ο δημοτικό σχολείο Λάρισας . Κατόπιν , μετά από ένα χρόνο , στεγάστηκε στο 2^ο λύκειο , και εδώ και δύο χρόνια εγκαταστάθηκε στο δικό του κτίριο δίπλα από το 7^ο Γυμνάσιο . Το μαθητικό δυναμικό του 4^{ου} Τ.Ε.Ε. αυτή τη στιγμή, είναι 600 μαθητές, από τους οποίους πήραμε τις πολλές χρήσιμες πληροφορίες.

ρίες.

Οι σπουδές στο Τ.Ε.Ε. χωρίζονται σε δυο κύκλους. Στον πρώτο κύκλο, οι σπουδές διαρκούν δύο χρόνια (Α' και Β' λυκείου) και μόλις τελειώσει μπορείς να πάρεις πτυχίο 2^{ου} επιπέδου (τεχνίτης). Οι σπουδές στον 2^ο κύκλο διαρκούν ένα χρόνο(Γ' λυκείου) και μόλις τελειώσει, μπορείς να πάρεις πτυχίο 3^{ου} επιπέδου (εργοδηγός). Επίσης οι μαθητές στο τέλος του 2^{ου} κύκλου έχουν τη δυνατότητα να δώσουν πανελλαδικές εξετάσεις, εξεταζόμενοι σε τρία μαθήματα (μαθηματικά ,Ν. Γλώσσα και ένα μάθημα ειδικότητας). Με ένα ελάχιστο δέκα οι μαθητές μπορούν να περάσουν στα Τ.Ε.Ι. με τις αντίστοιχες ειδικότητες, που έχουν διδαχτεί στα Τ.Ε.Ε. Επίσης μπορούν να γραφτούν σε κάποιο Ι.Ε.Κ. και συγχρόνως να εργάζονται.

Στην 1^η Λυκείου τα παιδιά καλούνται να επιλέξουν τομέα. Οι τομείς είναι μηχανολογικός, ηλεκτρονικός, ηλεκτρολογικός, κατασκευών, γεωπονίας τροφίμων και περιβάλλοντος, υγείας και πρόνοιας, πληροφορικής και δικτύων Η/Υ και τέλος αισθητικής και κομμωτικής.

Στη 2^α Λυκείου οι μαθητές επιλέγουν ειδικότητα. Οι ειδικότητες στο μηχανολογικό τομέα είναι: βιομηχανικών εγκαταστάσεων, θερμικών και υδραυλικών εγκαταστάσεων και ψυκτικών εγκαταστάσεων & κλιματισμού. Στο ηλεκτρονικό τομέα είναι: ηλεκτρονικός συσκευών, ηλεκτρονικός υπολογιστικών μονάδων και ηλεκτρονικός επικοινωνιών. Στον ηλεκτρολογικό τομέα είναι: ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων και κτιρίων, ηλεκτρολογικών έργων και αυτοματισμού και ηλεκτρολογικών μηχανικών και συσκευών. Στον τομέα κατασκευών είναι: σχεδιαστών τεχνικών έργων-χρήση Η/Υ και τοπογραφικών εργασιών. Στο τομέα γεωπονίας τροφίμων και περιβάλλοντος είναι: επιχειρηματικής γεωργία και φυτοτεχνικών επιχειρήσεων αρχιτεκτονικής τοπίου. Στο τομέα υγείας και πρόνοιας είναι: βοηθός βρεφονηπιοκόμων-παιδοκόμων και κοινωνικών φροντιστών. Στο τομέα πληρ/κής Η/Υ είναι: υποστήριξη συστημάτων Η/Υ.

Στον τομέα αισθητικής και κομμωτικής είναι η κομμωτική τέχνη. Στο τέλος του 1^{ου} κύκλου οι μαθητές πρέπει να κάνουν καινούργια εγγραφή.

Οι μαθητές, επίσης έχουν τη δυνατότητα στο τέλος του Β' κύκλου να γραφτούν στη Β' τάξη του Ενιαίου Λυκείου.

Φυσικά, όπως και στα άλλα σχολεία, έτσι και στο 4^ο Τ.Ε.Ε. υπάρχουν αρκετές ελλείψεις. Οι σοβαρότερες ελλείψεις εντοπίζονται στον εργαστηριακό εξοπλισμό και κυρίως σε Η/Υ. Μια βελτίωση χρειάζεται και το αναλυτικό πρόγραμμα, διότι το μειονέκτημα είναι, ότι η τεχνολογία αλλάζει συνεχώς και συγχρόνως πρέπει και η βιβλιογραφία να αναπτύσσεται. Οι μαθητές επίσης είναι αναγκασμένοι να αγοράζουν οι ίδιοι τα βιβλία τους.

Στο 4^ο Τ.Ε.Ε. αυτή τη στιγμή υπάρχουν 6 εργαστήρια.(2 κομμωτικής με 13 θέσεις, 2 νιπτήρες, και καθρέφτες. 2 πληροφορικής με 13 Η/Υ συνδεδεμένους με Internet, εκτυπωτές και scanner και 2 σχεδιαστήρια με ειδικά θρανία με "παράλληλο")

Οι μαθητές για να αποφασίσουν εάν θα ακολουθήσουνε Τ.Ε.Ε. ή Ενιαίο Λύκειο λαμβάνουν σοβαρά υπόψη και την επαγγελματική τους αποκατάσταση. Η διάρκεια σπουδών των μαθητών των Ενιαίων Λυκείων είναι πολύ μεγαλύτερη αυτής των Τ.Ε.Ε. και μέχρι να έρθει η ώρα να αποκατασταθείς επαγγελματικά θα πρέπει να ξοδέψεις περισσότερα χρήματα.

Απόψεις μαθητών για την εκπαίδευση στο Τ.Ε.Ε.

Από τις συζητήσεις μας, με τους μαθητές του 4^{ου} Τ.Ε.Ε., καταλάβαμε, αλλά και οι ίδιοι μας είπαν, ότι ο λόγος που τους οδήγησε στο Τ.Ε.Ε. είναι η άμεση επαγγελματική τους αποκατάσταση και επειδή πίστευαν και οι ίδιοι, ότι δεν θα τα κατάφεραν στο Ενιαίο Λύκειο. Η ειδικότητα, που διάλεξε ο καθένας, την επέλεξε είτε γιατί του άρεσε, είτε γιατί είναι ευχάριστη και δημιουργική, είτε γιατί του το πρότειναν, ή τέλος, γιατί πίστευε, ότι σαν μελλοντικό επάγγελμα έχει αρκετά χρήματα.

Οι περισσότεροι μαθητές μας είπαν, ότι ακολουθήσανε Τ.Ε.Ε. ,διότι πίστευαν, ότι δεν είχαν τα απαραίτητα εφόδια για να ακολουθήσουνε Ενιαίο Λύκειο ,αλλά και την απαραίτητη όρεξη.

Οι μαθητές που ακολούθησαν τον τομέα της πληροφορικής, μας είπαν, ότι τον επέλεξαν, διότι πιστεύουν ότι είναι το επάγγελμα του μέλλοντος. Οι μαθητές, που ακολούθησαν τον τομέα της ηλεκτρολογίας-ηλεκτρονικής ,τον ακολούθησαν γιατί τους άρεσε. Οι μαθητές που ακολούθησαν τον τομέα κατασκευών, τον επέλεξαν, διότι πιστεύουν ότι είναι κάτι το δημιουργικό και τους εξασφαλίζει ένα κερδοφόρο μέλλον. Οι μαθητές που επέλεξαν τον τομέα γεωπονίας-τροφίμων και περιβάλλοντος, τον επέλεξαν, διότι τους αρέσει να βρίσκονται κοντά στη φύση. Και τέλος οι μαθητές που ακολούθησαν τον τομέα της κομμωτικής –αισθητικής, τον ακολούθησαν ,γιατί πιστεύουν πως είναι κάτι δημιουργικό.

7^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ

Το κτίριο του 7^{ου} Γυμνασίου είναι ένα από τα πιο καινούρια και άνετα διδακτήρια του νομού Λαρίσης. Όμως, όσο νέο και αν είναι το κτίριο μας, τόσο παλιά είναι η ιστορία του, ως 7^ο Γυμνάσιο. Ας πάρουμε όμως τα γεγονότα από την αρχή. Κατά το **σχολικό έτος 1980** αποσπάστηκε ένα τμήμα του 2^{ου} Γυμνασίου και ιδρύθηκε το 7^ο Γυμνάσιο με το διάταγμα Δ/1875/5-7-1980 του Υ.Π.Ε.Π.Θ.

Το 7^ο Γυμνάσιο δεν είχε, εξ αρχής, το δικό του κτίριο και έτσι κατά καιρούς αναγκάστηκε να συστεγαστεί με άλλα σχολεία. Αρχικά στεγάστηκε στο 2^ο Γυμνάσιο και τωρινό 10^ο Δημοτικό. Στη συνέχεια στο 12^ο Δημοτικό και στην Ακαδημία. Έπειτα πέρασε από το 1^ο Λύκειο όπου έκανε μάθημα η δευτέρα και η τρίτη Γυμνασίου ενώ η πρώτη Γυμνασίου ήταν στο 4^ο Λύκειο. Αργότερα επέστρεψε όλο το σχολείο στο 2^ο Γυμνάσιο πάλι και στις **1^η Οκτωβρίου 1998** ήρθε στο σπίτι του.

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΠΕΡΑΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

1ος Διευθυντής	:Επιδέξιος Αποστόλης	από το 1980 ως το 1985.
2ος «	:Κορδέλας Αντώνιος	1986 ως το 1987
3ος «	:Μπρούμπη Βασιλική	1988 ως το 1991
4ος «	:Ζαγούλας Δημήτριος	1991 ως το 1992
5η Διευθύντρια	:Παπαδημητρίου Αλεξάνδρα	1993 ως το 1997
6ος «	:Στεργιακούλης Δημήτριος	8/97 ως 10/97
7ος «	:Γιαννούλας Κων/νος	15/10/1997 ως 2002
8η Διευθύντρια	:Μανδάλη Αλκμήνη	1/9/2002 ως σήμερα

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 1980-1981

Γκουντζιούπα Β.	Χριστούλα Μ.	Βαλιώτη Μ.
Αμπαριάν Π.	Μαρτούλα Κ.	Μπλιάτσος Β.
Μπομνάρας Φ.	Περιστέρας Δ.	Σταθάκη Δ.
Τεργούδης Β.	Τσιάβος Ι.	Παναγιωτόπουλος Ε.
Βαίου Αθ.	Λεβέντης Γ.	Μασούρας Κ.
Γουνιτσιώτου Ασπ.	Τσουκανάρα Β.	Κόσσυβα Αικ

ΟΙ ΤΩΡΙΝΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ - ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2000 - 2001

Γιαννούλας Κ.	Διευθυντής	Νταντάμη Μ.	Φυσικός
Τσιοβαρίδου Θ.	Υποδιευθύντρια	Στεργιακούλης Δ.	Φυσικός
Ταμπούκα Μ.	Θεολόγος	Χουρμουζιάδου Δ.	Γαλλικών
Γουνιτσιώτου Α.	Φιλόλογος	Αμπαριάν Π.	Αγγλικών
Ζαγανά Μ.	Φιλόλογος	Παπαϊωάννου Β.	Αγγλικών
Δεληγιάννης Γ.	Φιλόλογος	Παναγιωτόπουλος Ε.	Φυσ. Αγωγής
Μόκαλη Π.	Φιλόλογος	Μπάρδας Α.	Φυσ. Αγωγής
Σταθάκη Δ.	Φιλόλογος	Γκιτέρσος Κ.	Φυσ. Αγωγής
Τουρσουνίδου Α.	Φιλόλογος	Βλότσιου Λ.	Οικ. Οικονομίας
Παττιχίδου Κ.	Μαθηματικός	Χολέβα Ε.	Μουσικής
Σκαναβή Κ.	Μαθηματικός	Κακκάβα Στ.	Καλλιτεχνικών
Χλωρός Γ.	Φυσικός.	Σείρλη Ν.	Πληροφορικής

Η πρώτη συνεδρίαση του Συλλόγου των διδασκόντων καθηγητών, έγινε στις 23 Οκτωβρίου του 1980, με θέμα την εκλογή Σημαιοφόρων και Παραστατών. Ο τωρινός πρόεδρος του Συλλόγου των γονέων και κηδεμόνων είναι ο κ. Γκερλιώτης Δημήτριος.

Το πρώτο τριμελές ήταν : Ευσταθίου Φιλ., Καρνώτη Αλ., Τασιόπουλος Γιώργος. Το τωρινό τριμελές είναι : Παπαϊωάννου Δημήτριος, Σφήκα Χριστίνα, Γκουντρομπής Αναστάσιος. Ο πρώτος σημαιοφόρος του 7^{ου} Γυμνασίου στο σχολικό έτος 1980-1981 από την Γ' Γυμνασίου ήταν ο Δαλαμπύρας Παναγιώτης του Στεφάνου και ο πρώτος μαθητής ήταν ο Αδαμόπουλος Χρήστος.

Όταν ιδρύθηκε το σχολείο υπήρχαν 538 μαθητές, ενώ τώρα, οι μαθητές που υπάρχουν στο σχολείο, είναι 190. Όπως φαίνεται οι μαθητές όσο πάνε και λιγοστεύουν. Από το 1980 ως το 2001, δηλαδή, στα 21 χρόνια πέρασαν 3105 μαθητές.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

Το σχολείο μας είναι ένα από τα ομορφότερα σχολεία της Λάρισας. Αποτελείται από 11 αίθουσες διδασκαλίας, στις δύο από τις οποίες, προσωρινά, κάνουν μάθη-μα δύο τμήματα του 4^{ου} Τ.Ε.Ε.. Επίσης υπάρχουν οι αίθουσες καλλιτεχνικών, πληροφορικής, μουσικής - προβολών, το Χημείο, η Βιβλιοθήκη, το γραφείο των κα-θηγητών και τα γραφεία της Γραμματείας, της Υποδιευθύντριας και του Διευθυντή.

Υπάρχει μεγάλη αυλή, την οποία φέτος τη διαμορφώνουμε, σε συνεργασία με το Δήμο Λάρισας, εντάσσοντάς την σε πρόγραμμα της περιβαλλοντικής εκπαί-δευσης. Επίσης υπάρχει σύγχρονο γυμναστήριο, το οποίο μοιραζόμαστε με το 4^ο Τ.Ε.Ε. Εκείνο που λείπει από το σχολείο μας, είναι μία αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, έτσι ώστε να μπορούμε να στεγάσουμε τις διάφορες δραστηριότητές μας. Επίσης δεν υπάρχει στο σχολείο μας επιστάτης και γραμματέας, με αποτέλεσμα να υπάρχουν πολλές δυσκολίες και να αποσπώνται συνέχεια, ο Διευθυντής και οι καθηγητές από τα διδακτικά τους καθήκοντα.

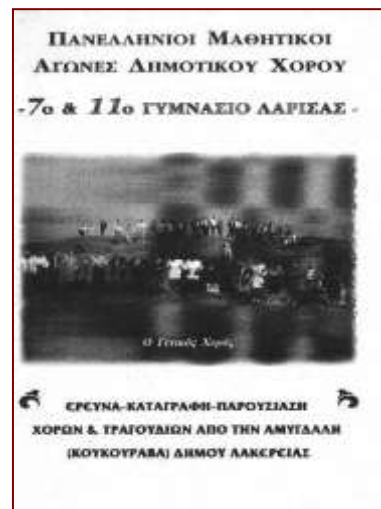
Στον τομέα των νέων τεχνολογιών, το σχολείο μας διαθέτει ένα πλήρες εργαστήριο πληροφορικής, που αποτελείται από 12 υπολογιστές συνδεδεμένους σε δίκτυο. Στο εργαστήριό μας, εκτός από τους μαθητές, και οι καθηγητές κάνουν μαθήματα χρήσης υπολογιστών. Επίσης διαθέτουμε σύνδεση με το internet, την οποία οι μαθητές μας χρησιμοποιούν καθημερινά, και σκοπεύουμε να παρουσιάσουμε τη σελίδα του σχολείου μας, στο διαδίκτυο.

Υπάρχουν επίσης άλλοι επτά υπολογιστές, ένας στη γραμματεία και ο άλλοι έξι στη βιβλιοθήκη, έξι εκτυπωτές, δύο σκάν-νερ και δύο φωτοτυπικά μηχανήματα. Διαθέτουμε επίσης δύο τηλεοράσεις και δύο βίντεο, που χρησιμοποιούνται στα διάφορα μαθήματα, καθώς και για την προβολή επιλεγμένων ταινιών.

ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΜΑΣ

Οι δραστηριότητες του σχολείου μας είναι οι **ομάδες βόλεϊ, μπάσκετ και ποδοσφαίρου**, που συμμετέχουν στα μαθητικά πρωταθλήματα. Όπως επίσης η **ομάδα Αγωγής Υγείας** και η **Περιβαλλοντική ομάδα**, η οποία για τρίτη χρονιά παρουσιάζει κάποια εργασία. Μία άλλη δραστηριότητα του 7^{ου} Γυμνασίου είναι η **χορωδία**, η οποία συμμετέχει σε διάφορους διαγωνισμούς τραγουδιού και χορού. Φέτος η ομάδα του σχολείου μας, σε συνεργασία με το 11^ο Γυμνάσιο, συμμετείχε στους **πανελλήνιους μαθητικούς αγώνες χορού**, που έγιναν στη Θεσσαλονίκη, με θέμα καταγραφή-παρουσίαση χορών και τραγουδιών, από την Αμυγδαλή (Κουκουράβα) Λάρισας. Η ομάδα μας κέρδισε ειδική διάκριση σε αυτούς τους αγώνες.

Στα πλαίσια του μαθήματος των καλλιτεχνικών, διοργανώνουμε χριστουγεννιάτικο **bazaar**, όπως επίσης, κάθε χρόνο εκδίδουμε **ημερολόγιο**, με έργα των μαθητών μας, που συμμετείχαν στους **Πανελλήνιους μαθητικούς Αγώνες Ζωγραφικής**, όπου το έτος 2000, πέτυχαν ειδικές διακρίσεις. Επίσης, αυτή τη στιγμή, ετοιμάζουμε και ένα βιβλίο, με **παραδοσιακές συνταγές** της περιοχής μας. Έχουμε οργανώσει τη βιβλιοθήκη του σχολείου μας, με σύγχρονο τρόπο, κάνοντας την κέντρο του σχολείου και στέκι των μαθητών, και φιλοδοξούμε, κάθε χρόνο, να οργανώνουμε εκθέσεις βιβλίων, και συζητήσεις με συγγραφείς, κάνοντας αρχή από φέτος.

Ένα άλλο πρόγραμμα, στο οποίο λαμβάνει μέρος το σχολείο μας, είναι το Ευρωπαϊκό πρόγραμμα **Comenius**. Έχουμε υποβάλει project και περιμένουμε την έγκρισή του, σε συνεργασία με Γυμνάσια από τη Γαλλία, την Ιταλία, και την Αγγλία, με θέμα « **Μύθοι και Λαϊκές Παραδόσεις της περιοχής μας**». Το πρόγραμμα αυτό, εάν εγκριθεί, θα ξεκινήσει από το νέο σχολικό έτος και θα διαρκέσει τρία χρόνια. Όπως είναι φυσικό, σ' αυτές τις δραστηριότητες λαμβάνουν μέρος οι μαθητές του σχολείου με τη βοήθεια βέβαια των καθηγητών.

Μπορούν ακόμη πολλά να γίνουν, έχουμε, όμως μεράκι, και την αμέριστη συμπαράσταση του Διευθυντή του σχολείου μας, και σκοπεύουμε να μετατρέψουμε το 7^ο Γυμνάσιο από «υποβαθμισμένο» σχολείο, όπως το αποκαλούν ορισμένοι, σε ένα από τα καλύτερα Γυμνάσια της Λάρισας.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΕΙΧΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ

οι δρόμοι του σχολείου μας

Το σχολείο μας βρίσκεται στο άκρο της συνοικίας του Αγίου Γεωργίου, και περικλείεται από τις οδούς Κάρλας, Σικελιανού και Ιορδανίδου Μαρίας.

Η οδός Κάρλας είναι παράλληλος της οδού Βόλου και βρίσκεται δίπλα στις σιδηροδρομικές γραμμές. Είναι μια από τις μακρύτερες οδούς της συνοικίας.

Η Κάρλα ήταν λίμνη, που σχηματίστηκε στους πρόποδες του όρους Μαυροβουνίου, στο νοτιοανατολικό τμήμα της Θεσσαλικής πεδιάδας και αποτελούσε λεκάνη απορροής των νερών της περιοχής. Εκά-λυπτε 120 χιλιάδες στρέμματα, είχε άφθονα ψάρια και στη μέση είχε μια νησίδα (μαγούλα). Μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, με σήραγγα μήκους 11 χλμ., διοχε-τεύτηκαν τα νερά της στον Παγασητικό κόλπο και το 1972 έγινε οριστική απο-ξήρανση, παρ' όλο που το αρχικό σχέδιο προέβλεπε να απομείνουν νερά σε 42 χιλιάδες στρέμματα. Τώρα τα νερά της, με τα έργα που έγιναν, χρησιμεύουν ως κεντρικός υδροταμιευτήρας για την άρδευση των περιοχών Λάρισας, Βελεστίνου, Βόλου. Παλιά ονομαζόταν Βοιβής, από το όνομα της αρχαίας ομώνυμης πόλης. Σήμερα η αποξήρανσή της καταδικάζεται γιατί χάλασε την ισορροπία της φύσης και επέδρασε στο κλίμα της περιοχής, και γίνεται αγώνας να ξαναγίνει η λίμνη.

Η οδός Σικελιανού είναι κάθετος της οδού Βόλου και της οδού Κάρλας και βρίσκεται στην δυτική πλευρά του σχολείου μας. Είναι σχετικά μικρός δρόμος και πρόσφατα ασφαλτοστρώθηκε.

Ο Άγγελος Σικελιανός ήταν νεοέλληνας ποιητής από τους κορυφαίους του αιώνα μας. Γεννήθηκε στην Λευκάδα το 1884 και προερχόταν από αριστοκρατική οικογένεια. Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο, παράτησε όμως τις σπουδές και αφοσιώθηκε στην ποίηση, που τον τραβούσε από μικρό. Σε ηλικία 23 χρόνων έκανε ένα ταξίδι στη Λιβύη, κοντά στον αδερφό του Μενέλαο, και εκεί έγραψε τον ύμνο στην Ελληνική φύση, τον «Αλαφροϊσκιωτο », που τον επέβαλε ως ποιητή.

Λίγο αργότερα παντρεύτηκε την θαυμάστριά του αρχαιο-ελληνικού πολιτισμού αμερικανίδα Πάλμερ, και μαζί ξεκίνησαν, για την πραγμάτωση της Δελφικής ιδέας και το 1927 έως το 1930 οργάνωσαν τις « Δελφικές γιορτές » με παραστάσεις τραγωδιών, εκθέσεις έργων κλπ. Πίστεψε πως η τωρινή Ελλάδα θα μπορούσε να πρωτοπορήσει στον

πολιτισμό. Σ' όλη του τη ζωή ύμνησε τη λευτεριά και κτυπούσε τη βία, όπου τη συναντούσε. Πολέμησε στους βαλκανικούς πολέμους και έγραψε τότε πατριωτικά ποιήματα, στη διάρκεια της κατοχής δε, πάλι, κυκλοφόρησε ποιήματα, που σκόρπισαν ρίγη στην σκλαβωμένη πατρίδα. Υπήρξε μεγάλος τεχνίτης του στίχου και πέθανε το 1951.

Η οδός **Ιορδανίδου Μαρίας** είναι μια πολύ μικρή οδός, κάθετος στην Κάρλας και βρίσκεται στην ανατολική πλευρά του σχολείου μας.

Η Μαρία Ιορδανίδου γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1897. Φοίτησε στο εκεί Αμερικανικό Κολλέγιο και σε γυμνάσιο στη Ρωσία και εργάστηκε ως ιδιωτική υπάλληλος στην Πόλη και στην Αλεξάνδρεια.

Στην Αθήνα εγκαταστάθηκε το 1923, να γράφει όμως άρ-χισε το 1963, όταν δημοσίευσε το πρώτο της βιβλίο « Λω-ξάνδρα » με κεντρική ηρωίδα τη γιαγιά της. Το βιβλίο της αυτό, που προκάλεσε καταπληκτική εντύπωση, βραβεύτηκε με το Χρυσό Σταυρό του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Δη-μοσίευσε και άλλα βιβλία, όπως: «**Σαν τα τρελά πουλιά**», «**Του κύκλου τα γυρίσματα**», «**Η αυλή μας**», που διακρίνονται για το ρεαλισμό τους και το απλό ύφος, χωρίς μεγαλοστομίες και φραστικά πυροτεχνήματα. Πέθανε

το Νοέμβριο του 1989.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΙΚΙΑΣ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ενημέρωση της 5ης περιβαλλοντικής ομάδας του 7ου Γυμνασίου από τον πρόεδρο και τον αντιπρόεδρο του συνοικιακού συμβουλίου Αγίου Γεωργίου για θέματα που αφορούν γενικά την συνοικία και την περιοχή .

Συναντηθήκαμε σ' ένα ζεστό και φιλικό περιβάλλον το απόγευμα της Τρίτης . Μετά την γνωριμία μας και αφού τους εξηγήσαμε για ποιο λόγο χρειαζόμασταν ενημέρωση για θέματα που απασχολούν τη συνοικία, ο πρόεδρος του συνοικιακού συμβουλίου κ. Κορδέλας Ιωάννης και ο αντιπρόεδρος κ. Καρα-τέγος Θεόδωρος, πολύ πρόθυμα απάντησαν στις ερωτήσεις μας .

Ένα πρόσφατο πρόβλημα που απασχόλησε την περιοχή μας, ήταν αυτό της μεταφοράς του 23ου δημοτικού σχολείου, το οποίο συστεγάζεται με το 12ο δημοτικό, και τα παιδιά πηγαίνουν σχολείο πρωί και απόγευμα. Επίσης σημειώθηκε ότι υπάρχουν αρκετοί χώροι στη συνοικία μας για συνάντηση όλων των ανθρώπων αλλά η ανάγκη για ανεύρεση περισσότερων θα υπάρχει πάντα. Ακόμα υπάρχει μια σημαντική επαφή με την εκκλησία και γενικά με την Ενορία. Παίρνουν πολλές φορές θέση σε ζητήματα της εκκλησίας, όπως το πρόσφατο θέμα με το εκκλησάκι στις γραμμές του τρένου, που επρόκειτο να γκρεμιστεί . Τα σχέδια για το μέλλον είναι πολλά όπως ενός υπερσύγχρονου αθλητικού κέντρου κοντά στο ένα χμ. από το 7ο Γυμνάσιο , όπως αυτό της Νεάπολης .Η υπογείωση του χάντακα και η εκδίωξη των τσιγγάνων, θέμα που είναι παγωμένο από πέρυσι τέτοιο καιρό, με το ξεσήκωμα όλης της συνοικίας στο πόδι. Επίσης άλλα προβλήματα της περιοχής είναι : οι χώροι αναψυχής , η διάνοιξη της πλατείας , ο καθαρισμός του χαντακιού , η τοποθέτηση φαναριών σε σχολικούς χώρους , η πλακόστρωση και ο φωτισμός στην οδό Βόλου και οι υπόνομοι .

Κατά την άποψη του κ. Σαββάλα, προέδρου του Κ.Α.Π.Η., προβλήματα που απασχολούν την συνοικία μας είναι : η συνοικία μας είναι εφοδιασμένη με κάδους , έχει φωτισμό αλλά σε μερικούς δρόμους χρειάζεται περισσότερο φως και τέλος όλοι οι δρόμοι πρέπει να ασφαλτοστρωθούν, κυρίως στις νέες περιοχές της συνοικίας. Ένα από τα πολλά προβλήματα. που έχει η περιοχή μας. είναι ότι δεν έχει αρκετές παιδικές χαρές, όπως και γήπεδα που είναι απαραίτητα . Το Κ.Α.Π.Η. ζητάει όσο πιο σύντομα γίνεται να χτιστεί κτίριο για το 23ο δημοτικό σχολείο . Και τέλος ζητάει ένα ενιαίο λύκειο στη συνοικία μας .

Τέλος ο αντιπρόεδρος του συνοικιακού συμβουλίου μας πρότεινε να οργανώσουμε ποδηλατοδρομίες στη συνοικία μας, μ' ένα τρόπαιο για κίνητρο , γενικό καθαρισμό της συνοικίας, με τη συμβολή των πολιτών , των μαθητών και φυσικά των ανθρώπων της λέσχης. Όλα αυτά έχουν σαν σκοπό την αναβάθμιση της συνοικίας μας .

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αντλήσαμε πληροφορίες από τις εξής πηγές:

1. **Ιστορία του Ελληνικού Έθνους**
2. Εγκυκλοπαίδεια « Πάπυρος Λαρούς Μπριτάννικα »
3. Θεσσαλικό Ημερολόγιο
4. ΛΑΡΙΣΑ : ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ
(Πρακτικά Α' ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ – ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ)
5. ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ
(Πρακτικά Β' ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΛΑΡΙΣΑΪΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ)
6. « ΘΟΛΟ ΠΟΤΑΜΙ » Κώστα Λ. Παπαγαρυφάλλου
7. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ « γραφή » Πολιτιστικού Οργανισμού Δήμου Λάρισας
8. ΛΑΡΙΣΑ 2000 – ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ στο INTERNET

1. ΔΗΜΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ : www.larissa.org
2. ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΛΑΡΙΣΑΣ : www.na-lar.gr
3. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ : www.culture.gr
4. I.M.E : www.ime.gr
5. ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΟΥΣΙΟΣ : www.forthnet.gr/larissa_city
6. Εφημερίδα « ΘΕΣΣΑΛΙΑ » : www.e-thessalia.gr/istoria

ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ από τους:

1. Ντρογκούλη Γεώργιο Δικηγόρο
2. Κορδέλα Ιωάννη - Πρόεδρο Συνοικιακού Συμβουλίου
3. Καρατέγο Θεόδωρο - Αντιπρόεδρο Συνοικιακού Συμβουλίου
4. Σαββάλα Βασίλειο - Πρόεδρο Ε' Κ.Α.Π.Η.
5. Κωστοπούλου Δήμητρα - Κοινωνική Λειτουργό Ε' Κ.Α.Π.Η.
6. Προϊσταμένη της κλινικής ΘΩΜΑ
7. Δ/ντή του 4^{ου} Τ.Ε.Ε.
8. Γιαννούλα Κων/νο Δ/ντή του 7^{ου} Γυμνασίου
9. Δ/ντή του 23^{ου} Δημοτικού Σχολείου
10. Δ/ντή του 12^{ου} Δημοτικού Σχολείου
11. Δ/ντριες του 23^{ου} και 52^{ου} Νηπιαγωγείου
12. Δ/ντριες του 10^{ου} και 48^{ου} Νηπιαγωγείου
13. Σολωμού Ελίνα Δ/ντρια παιδικού σταθμού «Παραμυθούπολη»
14. Δ/ντρια Πολεοδομίας
15. Μαθητές του 4^{ου} Τ.Ε.Ε

Ευαγγέλου Κων/νο
Μπαράκο Σωτήρη
Ζήκου Παρασκευή
Σιδηροπούλου Μαρία

Καλογιάννη Αθανάσιο
Παπακωνσταντίνου Αθανάσιο
Λάλα Χρήστο
Φασιάνη Δημήτριο
Μαργαρίτη Αθανάσιο